

Kryzys żywnościowy nie może być rozwiązany porozumieniem w WTO

- Głos rolników z Afryki, Azji, Ameryki i Europy musi zostać usłyszany-

Wzywamy obywateli, aby wyrazili swoje zdanie. Nie możemy dopuścić do tego, aby rozmowy handlowe zagroziły zrównoważonemu rozwojowi w rolnictwie oraz zwiększyły ryzyko ponoszone przez rolników na całym świecie. Wzywamy także ministrów uczestniczących w rozmowach w WTO, aby nie wymieniali niepokoju dotyczącego żywności na obietnice handlowe. Żywność jest podstawą ludzkiego istnienia i nie może być traktowana jak inne towary ani poddawana spekulacji.

My, przywódcy rolników z krajów rozwijających się i uprzemysłowionych na całym świecie jesteśmy zaniepokojeni obecnym stanem negocjacji w Rundzie Doha w WTO na temat rolnictwa.

Oczywiste jest, że to nie brak handlu spowodował obecny kryzys żywnościowy, ale brak produkcji: między rokiem 2000 a 2006 światowy handel produktami rolnymi rósł dwa razy szybciej niż produkcja. Dalsza liberalizacja handlu przyniesie korzyści wielkim gospodarstwom i międzynarodowym hurtownikom, kosztem małych i słabych gospodarstw, a więc zaszkodzi rozwojowi obszarów wiejskich i rolnictwa tam, gdzie jest najbardziej potrzebny.

Stanowczo popieramy cel, aby wszyscy członkowie WTO przestrzegali tych samych jasnych, przejrzystych i przewidywalnych zasad dla światowego handlu, a także aby handel miał zrównoważone skutki, które przyczynią się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz zmniejszenia biedy i głodu na świecie.

Jednak dalsza liberalizacja musi być ograniczana przez potrzebę zapewnienia środków i warunków dla rolników na całym świecie, aby ich produkcja była opłacalna i aby mogli wykorzystać swój potencjał produkcyjny w sposób zrównoważony, przy zwiększonym zapotrzebowaniu świata na żywność.

Obawiamy się, że obecnie negocjowane w WTO propozycje osłabiają zdolność wielu krajów do zapewnienia swoim obywatelom tak ważnej stabilności i bezpieczeństwa żywności. W tej sytuacji brak umowy jest lepszy niż zła umowa.

Dlatego też wierzymy, że następujące podstawowe zasady i propozycje muszą być w pełni przestrzegane w ustaleniach dotyczących rolnictwa:

Podstawowe zasady

- wszystkie państwa muszą mieć prawo produkowania na własne potrzeby, aby utrzymać samowystarczalność i bezpieczeństwo żywności

- zasady handlu muszą pozwolić na kształtowanie polityki, włącznie z zarządzaniem dostawami, które faworyzują stabilność dostaw żywności i cen
- specjalne i zróżnicowane traktowanie oraz plan budowania zaplecza w krajach rozwijających się muszą pozwolić im na zaradzenie problemom rolników o ograniczonych zasobach, biednych i z małych gospodarstw
- państwa powinny mieć możliwość rozwiązywania problemów niezwiązanych z handlem, a budzących niepokój obywateli, na przykład kwestii bezpieczeństwa żywności, środowiska, dobrostanu zwierząt i potrzeb na obszarach wiejskich

Propozycje

Propozycje przewodniczącego Falconera muszą zostać zmienione w następujący sposób:

- cięcia w cłach muszą odzwierciedlać stanowisko wszystkich członków WTO, nie tylko tych będących największymi eksporterami żywności
- każde państwo musi mieć możliwość wyznaczania dla siebie odpowiedniej liczby produktów wrażliwych i mieć jak największą elastyczność, zarówno w kwestii ceł, jak i kwot, przy czym państwa muszą należycie oceniać wrażliwość produktów
- jakiegokolwiek pułapy dla ceł są niedopuszczalne
- warunki stosowane dla produktów specjalnych powinny być zgodne z celami rozwojowymi obszarów wiejskich, a także z bezpieczeństwem żywności i dochodów, przy wzięciu pod uwagę warunków klimatycznych dla rolnictwa, populacji i zatrudnienia
- zasady WTO nie mogą szkodzić preferencyjnemu dostępowi przyznanemu towarom importowanym z krajów najmniej rozwiniętych i z krajów AKP (Afryka, Karaiby, region Pacyfiku)
- środki ochronne na wypadek wzrostu importu i/lub wahań cen muszą zostać utrzymane zarówno dla krajów uprzemysłowionych, jak i rozwijających się
- musi być zapewnione podobne traktowanie wszystkich form wsparcia dla eksportu, aby zasady były przewidywalne, przejrzyste i uczciwe
- wzmocnione zasady oraz specjalne i zróżnicowane traktowanie krajów rozwijających się powinny być stosowane w zakazie/ograniczeniach eksportu i opłatach eksportowych, tak aby zapewnić dostęp do żywności wszystkim krajom
- muszą istnieć wzmocnione zasady ochrony bioróżnorodności i oznaczeń geograficznych

22 lipca 2008

Soral, Szwajcaria

[Afryki]

Kenya National Federation of Agricultural Producers (KENFAP)

Eastern African Farmers Federation (EAFF)

- DR Congo

- Kenya

- Rwanda

- Tanzania

- Uganda

[Azji]

National Cooperative Union of India

JA Zenchu, Japan

National Chamber of Agriculture, Japan

National Agricultural Cooperative Federation, Korea

Independent Farmers Network of Sri Lanka

[Ameryki]

Canadian Turkey Marketing Agency

Canadian Hatching Egg Producers

Chicken Farmers of Canada

Dairy Farmers of Canada

Canadian Egg Marketing Agency

Union des producteurs agricoles (UPA), Canada

[Europy]

COPA-COGECA, EU

Farmers Association of Iceland

Norwegian Farmers' Union

Federation of Norwegian Agricultural Cooperatives

Swiss Farmers Union